

گزینه ۱

۱

در حدیث ثقلین می‌خوانیم:

ای مردم، من از میان شما می‌روم و دو چیز گران‌بها را در میان شما باقی می‌گذارم. تا وقتی به آن دو پناه ببرید گمراه نخواهید شد؛ یکی کتاب خدا و دیگری عترت و اهل‌بیت. این دو هرگز از هم جدا نخواهند شد تا آن هنگام که در کنار چشمهٔ کوثر به من ملحق شوند، پس خوب مراقب باشید که بعد از من با این دو چگونه رفتار می‌کنید.

گزینه ۴

۲

باتوجه‌به متن حدیث ثقلین گزینه ۴ درست است.

گزینه ۱

۳

ابتدای حدیث مشهور ثقلین از پیامبر اسلام (ص) به این شکل است: "ای مردم، من از میان شما می‌روم و دو چیز گران‌بها را در میان شما باقی می‌گذارم. تا وقتی به آن دو پناه ببرید گمراه نخواهید شد؛ یکی کتاب خدا و دیگری عترت و اهل‌بیت".

گزینه ۳

۴

آیه خطاب به اهل‌بیت پیامبر است. حدیث ثقلین نیز از این‌قرار است:

ای مردم، من از میان شما می‌روم و دو چیز گران‌بها را در میان شما باقی می‌گذارم. تا وقتی به آن دو پناه ببرید گمراه نخواهید شد؛ یکی کتاب خدا و دیگری عترت و اهل‌بیت. این دو هرگز از هم جدا نخواهند شد تا آن هنگام که در کنار چشمهٔ کوثر به من ملحق شوند، پس خوب مراقب باشید که بعد از من با این دو چگونه رفتار می‌کنید.

گزینه ۱

۵

در حدیث ثقلین، پیامبر اسلام راه سعادت را پناه بردن به قرآن و اهل‌بیت خود می‌داند.

گزینه ۳

۶

در قرآن کریم، تمام چیزهایی که برای رستگاری انسان در دنیا و آخرت موردنیاز است، گنجانده شده و هرکس با مراجعه به قرآن، می‌تواند در سطح فهم و دانش خود از آن بهره بگیرد.

"حدیث ثقلین" نشان می‌دهد تنها راه رسیدن به سعادت و راهیابی به بهشت زیبای خداوند، پناه بردن به قرآن و اهل‌بیت پیامبر (ص) است:

"ای مردم، من از میان شما می‌روم و دو چیز گران‌بها را در میان شما باقی می‌گذارم. تا وقتی به آن دو پناه ببرید گمراه نخواهید شد؛ یکی کتاب خدا و دیگری عترت و اهل‌بیتم. این دو هرگز از هم جدا نخواهند شد تا آن هنگام که در کنار چشمهٔ کوثر به من ملحق شوند، پس خوب مراقب باشید که بعد از من با این دو چگونه رفتار می‌کنید."

در عبارت قرآنی صورت سؤال، خداوند بیان می‌کند که می‌خواهد پلیدی را از اهل‌بیت دور کند. اینکه نام اهل‌بیت در کنار قرآن آمده است، مشخصاً مخاطب را به یاد حدیث ثقلین می‌اندازد.

در آیهٔ ۸ سورهٔ تکوین، خداوند دربارهٔ بازپرسی نعمت‌ها در روز قیامت صحبت می‌کند: "پس در آن روز دربارهٔ نعمت از شما سؤال خواهد شد." در آیهٔ ۳ سورهٔ مائده منظور از "روز"، روز اعلام جانشینی علی بن ابی‌طالب برای پیامبر است. آیهٔ ۶۷ سورهٔ مائده دربارهٔ فرمان تعیین جانشین است: ای پیامبر، آنچه را از طرف پروردگارت بر تو نازل شده است، به مردم برسان و اگر چنین نکنی، رسالت او را انجام نداده‌ای.

خداوند حکیم، پیامبر اکرم را اولین معلم قرآن قرار داد؛ زیرا ایشان بهتر از هر انسان دیگری می‌داند که هر آیه از قرآن در چه زمانی و به چه علتی نازل شده است (شأن نزول) و مفهوم و تفسیر واقعی آن چیست.

"اولین معلم قرآن" پیامبر اسلام (ص) بود. "تربیت معلّمان" نیز مستقیماً به اصل "امامت" برمی‌گردد.

طبق آیهٔ (تُمْ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ): "پس در آن روز دربارهٔ نعمت از شما سؤال خواهد شد."، حسابرسی نعمت‌ها از انسان‌ها اجتناب‌ناپذیر است. امام صادق (ع) در این باره می‌فرماید: "خداوند کریم‌تر و شأنش بالاتر از آن است که طعامی به بنده‌اش بدهد و آن را برایش حلال و گوارا سازد، آنگاه از آن بازخواست نماید؛ بلکه منظور از نعیم در این آیه، نعمت محمد و آل محمد (ص) است که به شما ارزانی داشته است. در روز قیامت دربارهٔ نعمت ولایت ما اهل‌بیت از شما سؤال خواهد شد."

رسول خدا از ابتدای بعثت، به دستور خداوند برنامهٔ کامل و دقیقی برای هدایت مردم طراحی کرده بود که حتی سعادت انسان‌های پس از خود را نیز تضمین می‌کرد، این برنامه عبارت بود از تربیت معلمان ویژه برای فهم و آموزش معارف عمیق قرآن.

عبارت گزینه "۴" درست است. اولین معلّم قرآن به دلیلی که در این گزینه ذکر شده، شخص پیامبر بوده است و به همین دلیل گزینه "۳" نادرست است. عبارات گزینه‌های "۱" و "۲" نیز هر دو نادرست هستند؛ چراکه اولاً قرآن برای همه مردم نازل شده است و ثانیاً هرکسی نمی‌تواند به‌تنهایی این مفاهیم را کشف و درک کند. میزان درک و فهم هرکسی از قرآن، تنها به‌اندازه ظرف ذهن اوست.

هر سه مورد از فواید کار کردن است.